

Till Venedig med hund och husvagn

Efter att ha frusit en hel vinter hade jag bestämt mig. Vi måste till en varmare plats. Hela familjen. Det visade sig vara enklare sagt än gjort. Charterresa till Kanarieholmarna eller för den delen vart som helst med hund var bara att glömma, totalt omöjligt faktiskt. Reguljärflyg skulle gå att ordna och hunden skulle då få åka med som handbagage inne i planet eftersom han är liten och inte väger så mycket, men då var jag själv tvungen att leta fram ett hotell som tillåter hundar så jag gav ganska snart upp den idén. Min nästa idé om bussresa till någonstans i europa gick samma väg. Skam den som ger sig. Värmen skulle jag till. Jaaaa vi har ju en gammal husvagn!!! Visserligen är jag lite för bekväm för camping, men om det nu var enda sättet så fick jag väl vänja mig.

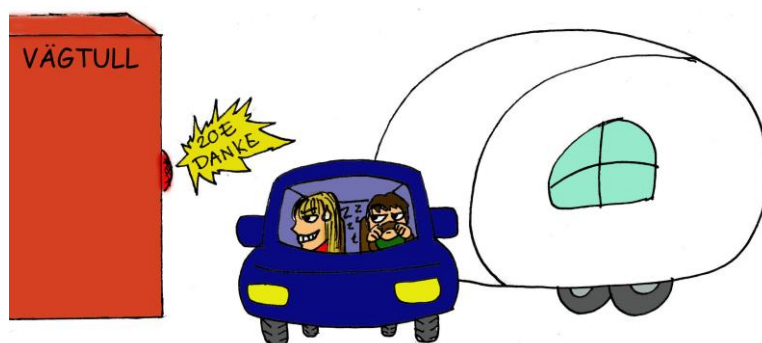
Hunden vaccinerades enligt konstens alla regler och hundpass införskaffades liksom diverse halsband mot än det ena än det andra som var bra enligt veterinären. Tom. ett eget foto till hundpasset införskaffades hos fotograf. Det är inte nödvändigt, men lite kul. Nu skulle vi bara komma överens om vart vi skulle åka. Till slut enades vi om att Venedig kunde vi alla tänka oss. Dessutom hade dottern önskemål om shopping i Prag och jag själv ville återse Zell am See i Österrike där jag varit en gång i ungdomens dagar och åkt skidor en sommar. Herrn i familjen hade inte så mycket talan, men han fick ju äran att köra oss.

Så till slut en morgon bar det iväg till
Trelleborg för att ta tidigaste färjan mot
Tyskland.

Vår vana trogen gick det galet redan från början. Vi kom för sent och missade morgonfärjan som vi skulle ha åkt med, men humöret var på topp och hus hade vi med oss så nu hann vi sova lite i väntan på nästa färja. På färjan intog vi spelhallen, efter att vi hade ätit frukost på båtens cafeteria (med hund), där det även fanns en stor soffa som vi kunde ligga i alla. Vi passade även på att göra av med en hel del pengar på de enarmade banditerna.

Så skulle hunden kanske behöva rastas. Det var fiffigt ordnat med en barnpool i form av ett snäckskal i hårdplast fylld med sand. Hunden vart dock inte så imponerad så han hoppade ur den direkt varje gång vi lyfte i honom dit, men tillslut kompromissade vi lite. Han stod utanför poolen och kissade in i sanden. Eftersom vi kom iväg sent förhörde vi oss på båten om vart närmaste camping i Tyskland låg och fick vägbeskrivning dit. Man hade ju hört talas om vägpirater och jag ville sova på en säker plats. Nu har maken inte det bästa lokalsinnet (han hittar knappt hem från affären om man skickar iväg honom för att handla). I avsaknad av gps åkte vi fel direkt när vi körde av färjan och hamnade på vår första av många betalstationer. Det var bara att se glad ut, betala och åka igenom tunneln för att vända och betala igen för att åka tillbaka.

Väl framme vid campingen hade de stängt för natten så vi fick parkera utanför och skulle natttrasta hunden. Där höll en räv till. Hjälp den har säkert rävskaab.

Vad gör jag nu då? Jag lyfte ut hunden till bakdäcken på husvagnen så han fick kissat lite och sedan upp väldigt tidigt på morgonen för att köra iväg till säkrare rastställe utan räv. Nu kom vi iaf iväg i tidiga ottan och målet för dagen var Tjeckien. Det var också en upplevelse att ligga i 90 km/h på autobahn, men framåt kvällen nådde vi Tjeckien, där vi inte alls fattade vad det stod på vägschilderna.... mörkret gjorde inte saken bättre,

Det fanns inte en camping i sikte heller så vi bestämde oss för att stanna vid en mack med matställe. Nu uppstod nästa problem. Vad står det på menyn? Någon annan beställde någon sorts toast så vi pekade och sa att vi tog samma. Vi hade inte tänkt på att ta med massvis med konserver och sådant eftersom det verkade långsökt att ta med sig tex pasta när vi nu skulle till Italien. Hundmat och vattenflaskor i mängder hade vi däremot fått med oss. Vattenflaskor? Det säljs ju överallt.

Vi parkerade utanför den nattöppna macken och sov där den natten. Det skulle komma att bli många nätter på olika mackar tillsammans med långtradarchaufförer och diverse husbilar, men så gott man sov. Jag började gilla campinglivet nu och hunden verkade stortrivs. Och alla bensinmackstoletter, så flotta. De går inte att jämföra med svenska. Marmor, spegelväggar, musik, gröna växter och så den obligatoriska städanten som knappt kunde vänta med att få använda sin desinfektionsmedelflaska. Visserligen ville hon ha några eurocent för att hålla skinande rent, men det betalade man gärna. Ofta fanns det även vilorum med datorer i.

Nästa dag anlände vi till Prag tidigt på morgonen och hittade ett trevligt ställe att campa på. Det var en vanlig villaträdgård med ganska stor upplyst, inhägnad tomt som folk campade på med tält, husvagnar och husbilar.

Vi beslöt att ta spårvagn in till centrum så att dottern fick sitt lystmäte av shopping tillfredsställt. Hundar gick bra att ta med sig på spårvagnen, men det fanns vissa regler: Man skulle åka i samma vagn som chauffören och sitta på sätena närmast honom med hund som skulle bära munkorg. Det var ju inget man tänkt på innan. Vår hund äger ingen sådan ens så vi låtsades som det regnade och chansade. Det gick ju bra och alla log åt hunden och ville klappa.

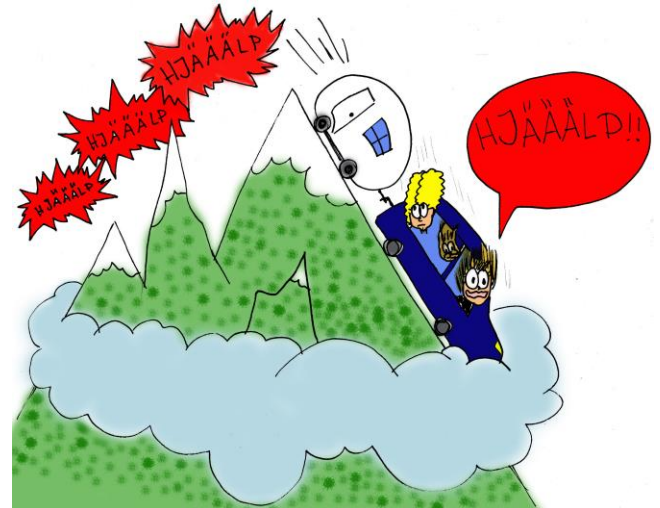
Nu var vi äntligen i värmen. Lite för varmt. Jag tror att vi alla drabbades av lite solsting. Särskilt när chica Pragflickor struttade runt i höga skinnstövlar och läderjackor. Pust.

Nästa morgon ställde vi färden mot Österrike. Jag hade skrivit ut vägmärken från Michelin på datorn hemma, men av någon outgrundlig anledning dög de inte åt maken utan han frågade på varje bensinstation om närmaste vägen. Jag vet inte om det berodde på språksvårigheter eller ren dumhet, men vi hamnade på de mest fantastiska platser där ingen människa någonsin kan ha satt sin fot tidigare. Upp över snöklädda altoppar i jämnhöjd med molnen. Jag är nästan säker på att vi såg Bigfoot där också. Det tog någon dag extra den vägen, men såhär i efterhand var det värt det.

I Zell am See blev det lite snabb sightseeing (vi körde fel, hur man nu kan göra det på en så pass liten ort) och lunch på en uteservering så hunden kunde vara med. Äntligen kunde vi förstå vad det var vi beställde. Sedan bar det snabbt iväg igen... mot Italien.

Vi hade räknat med att hinna ända till Venedig den kvällen. I Verona skulle hunden ut och rastas och kaffe inhandlas på en servering innan vi körde den sista biten.

Maken tog svängen lite snävt och fort på avfarten så att husvagnen åkte över en hög trottoarkant och säckade ihop. Det blev att tillbringa natten där istället. Ingen Romeo & Julia-balkong för oss utan det blev byggfirma dagen därpå för att köpa diverse saker som eventuellt kunde stadga upp husvagnen. Roligare kan man ju ha än att sitta i skuggan bakom en mack. Vi körde vidare med vår "lutande tornet i Pisa"-husvagn sent den kvällen. Oj vad de lugna italienarna tutade, blinkade och pekade, men fram kom vi till slut.

Jag hade valt ut en 4-stjärnig camping som låg en bit utanför Venedig. Vi fick en fin plats på det område där endast campare med hundar fick stå. Alldeles nära hundduschar och en särskilt anlagd promenadslina med gratis bajspåsar och även en anställd som patrullerade med skyffel och borste om någon mot förmodan inte skulle ta upp efter sin hund. Det var mycket trevligt med alla hundägande grannar och även deras hundar var trevliga.

Vidare fanns det 5-6 pooler på området, många restauranger, affärer, glassbarer, cykeluthyrning, läkare, kyrka, vattengympa osv. Det man skulle kunna klaga på var att det möjligen var för stort. Även myggorna på kvällen var stora.

Hundar fick inte vistas på stranden, men det var det ingen hundägare som brydde sig om. Det fanns gott om fina hundkompisar att busa med och vår hund var överlycklig på stranden fastän han inte gillar vatten. Inte i sån form som is, snö, regn, dusch och bad. Förstår honom när det gäller is, snö och regn. Hua.

In till själva Venedig tog vi färja flera gånger. Även på färjorna gällde regeln om att hundar skulle ha munkorg, men det var aldrig någon som sa något, varken på bussen, färjorna eller restauranger. Tvärtom så väckte han uppståndelse överallt. Turisterna fotade honom som galningar och sprang efter oss med sina videokameror.

